

Arrest

nr. 312 986 van 13 september 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. DE FEYTER
Twee Leeuwenweg 20/83
1800 VILVOORDE

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 3 september 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 augustus 2024.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DE FEYTER.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen hebt u de Srilankaanse nationaliteit. U bent een Tamil, afkomstig uit Mandathivu waar u werkte als visser. U verklaart verschillende problemen te hebben gekend in Sri Lanka. Ten eerste verklaart u dat u in 2016 grond erfde van uw vader maar dat de Zeemacht (Navy) die grond gebruikt waardoor u geen huis kon bouwen op die grond die uw eigendom is. U verklaart ten tweede dat u in april 2023 deelnam aan een manifestatie tegen de bouw van een Boeddhistische tempel waardoor de CID u kwam zoeken in juni 2024, waarbij de CID tweemaal naar uw huis kwam. Ten derde verklaart u dat u krabben moest afstaan aan de mensen van de CID. Dat leidde op 27 december 2023 tot een discussie en twee dagen later werd u gearresteerd. U werd valselijk beschuldigd. Omdat het financieel beter uitkwam bekende u toch schuld. U zat uiteindelijk 14 dagen vast en betaalde een boete van 50.000 ruppees. Ten vierde zegt u problemen te hebben gekend nadat u te zien was in een video betreffende een manifestatie van vissers

(begin maart 2024) waarin de betrokken minister werd verantwoordelijk geacht voor de problemen van de vissers. U werd daarom aangevallen door supporters van de EPDP (Eelam People's Democratic Party) en werd nadien eind maart enkele dagen in het ziekenhuis behandeld. U diende klacht in maar trok de klacht weer in na bedreigingen. Daarop besloot u Sri Lanka te verlaten. Uiteindelijk verliet u op 3 juli 2024 met uw eigen paspoort Sri Lanka. U reisde via het Midden-Oosten naar België. De smokkelaar nam uw paspoort af en u diende op de luchthaven van België een verzoek tot internationale bescherming in op 5 juli 2024. Ter staving legde u volgende stukken neer: kopie pagina paspoort, kopie brief Member of Parlement, kopie brief van vrouw, kopie attest van dorpshef, kopie van attest kerk, kopie huwelijksakte, kopie vier geboorteaktes, een link naar een youtube filmpje waarop u te zien bent, kopieën van nieuwsartikelen, kopieën van foto's van uw familie, een attest van 29 december 2023 van de CID, een kopie van een 'cash receipt' van 21 maart 2024, een kopie van een brief van uw advocaat, kopie medische stukken van de miskraam van uw vrouw, kopie medische stukken van uw ziekenhuisverblijf, kopie attest vissersorganisatie, kopie overlijdensakte broer, kopie attest geboorte jongste kind en een kopie van de eigendomsakte van uw grond.

B. Motivering

U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

Omwille van onderstaande redenen kan geen geloof worden gehecht aan uw relaas.

U verliet in juli 2024 met uw eigen paspoort Sri Lanka. Aldus kan het CGVS aannemen dat u in juli 2024 niet actief werd gezocht door de Sri Lankaanse overheid. Indien u werkelijk door de CID (afdeling van de Sri Lankaanse overheid) zou worden gezocht, kan worden verondersteld dat u minstens niet het risico nam om onder uw eigen naam en met uw eigen paspoort Sri Lanka te verlaten.

U legde tegenstrijdige verklaringen af. U verklaarde in de vragenlijst van het CGVS (zie vragenlijst p.1) dat u gearresteerd werd op 20 december 2023, terwijl u op het CGVS verklaarde te zijn gearresteerd op 29 december 2023 na een incident op 27 december 2023 (zie NPO p.15).

U zegt dat de CID u actief is komen zoeken bij u in juni 2024. Ook de verschillende documenten die u voorlegt verwijzen naar de CID. Maar u weet zelf niet wat de CID is (zie NPO p.8). U weet vaag dat het om 'intelligence' gaat, maar u zegt dat iedereen zo'n dienst heeft en weet niet tot welk Ministerie ze uiteindelijk behoren. Dit is niet aannemelijk voor iemand die beweert meerdere concrete problemen te hebben gekend met die dienst.

U legt verschillende stukken voor die uw relaas zouden staven, doch kunnen deze stukken niet overtuigen.

Alle stukken die u voorlegt betreffen enkel kopieën die door mogelijks knip- en plakwerk uiteraard een beperkte bewijswaarde hebben. Bovendien blijkt uit informatie toegevoegd aan het dossier dat documenten in Sri Lanka eenvoudig te verkrijgen zijn via corruptie of door ze te laten namaken.

Alle stukken die u voorlegt betreffen enkel kopieën die door mogelijks knip- en plakwerk uiteraard een beperkte bewijswaarde hebben. Bovendien blijkt uit informatie toegevoegd aan het dossier dat documenten in Sri Lanka eenvoudig te verkrijgen zijn via corruptie of door ze te laten namaken.

De brief van een parlamentslid stelt dat u deelnam aan 'political activities' en 'protest marches', doch verwijst concreet enkel naar een protest tegen de bouw van een Boeddhistische tempel. U bevestigde de deelname aan dat protest in april 2023. U reisde in augustus 2023 met uw familie legaal naar India waar u een maand verbleef waarna u terugkeerde naar Sri Lanka (zie NPO p.9). Aldus kan het CGVS aannemen dat u in augustus 2023 niet actief werd gezocht door de Sri Lankaanse overheid en dat de beweerde problemen van voor augustus 2023 (met de Navy inzake de grond waarvan u eigenaar bent) niet geloofwaardig overkomen, minstens niet van die aard zijn dat ze uw terugkeer naar Sri Lanka in de weg staan. In elk geval staat uw arrestatie in december 2023 nergens vermeld in deze brief, noch de in maart 2024 betaalde boete.

De brief van uw vrouw, die vreemd genoeg in het Engels wordt voorgelegd, een taal die u niet kent (zie NPO p.8), vermeldt evenmin uw arrestatie in december 2023, noch de boete. Het betreft hoe dan ook een schrijven van een privé persoon waarbij de inhoud niet gecheckt kan worden. De handgeschreven bevestiging ervan door het dorpshef heeft geen objectieve bewijswaarde.

Dezelfde opmerkingen gelden voor de brief van de kerkgemeenschap die u voorlegt.

U legt krantenartikelen neer van april 2023 over de manifestatie waaraan u deelnam. Noch uw naam, noch uw foto staan daarin vermeld (zie NPO p.10). Deze stukken staven dan ook niet uw deelname.

De brief van de advocaat is vreemd opgesteld. Er wordt steeds naar uzelf als verwezen als 'Mr. J. J. C. (...)' om dan plots te schrijven 'my husband Mr. J. J. C. (...)'. Dat de advocaat u trouwens zou aanraden om niet terug te keren wegens nakende arrestatie is niet aannemelijk. U legt nergens stukken voor die aangeven (zie verder) dat u nog actief wordt gezocht én u verliet Sri Lanka met uw eigen paspoort.

U legt een bewijs van betaling van 50.000 ruppes voor met een verwijzing naar een arrestnummer. Maar datarrest legt u zelf niet voor. Aldus kan de reden van het opleggen van een boete niet achterhaald worden. U werd nochtans gevraagd naar dit arrest of vonnis (zie NPO p.7).

U bent inderdaad te zien op een video via de link naar Youtube die u voorlegde. Er zijn enkele mensen te zien maar de precieze omvang is niet te zien. Evenmin kan worden opgemaakt uit de link op welke mediakanalen deze video is verschenen of wat de reacties daarop waren. U legt ook geen andere mediastukken of krantenartikelen neer die deze manifestatie verder kaderen. U zou nadien zijn aangevallen en een klacht hebben ingediend en weer ingetrokken. Daarvan legt u geen stukken neer. U legt wel

medische stukken neer van eind maart en begin april 2024. Daarin wordt verwezen naar een 'assault'. Maar deze stukken geven niet aan wie u heeft aangevallen, laat staan dat de reden van de aanval is vermeld of kan worden bewezen met deze stukken.

De kopieën van een paspoortpagina, geboorteaktes, huwelijksakte en eigendomsakte hebben geen bewijswaardemet betrekking tot uw asielrelaas.

De kopieën van medische stukken van de miskraam van uw vrouw tonen niet aan dat de miskraam gelinkt isaan een aanval van de Zeemacht, zoals u beweert (NPO, p. 8).

De kopie van de overlijdensakte op naam van uw broer heeft geen bewijswaarde met betrekking tot uw asielrelaas. U bent zelf niet zeker van de reden waarom hij gedood zou zijn (NPO, p. 18).

U voegde na het persoonlijk onderhoud per email op 21 en 22 augustus 2024 nog stukken toe aan uw dossier. Dit betreft echter algemene informatie over Sri Lanka in de vorm van artikels. Nergens hieruit blijkt dat deze over uw specifieke situatie gaan. In elk geval hebt u nagelaten om deze stukken toe te lichten, om aan te halen waarom u specifiek deze stukken neerlegt of om te zeggen in welke vorm ze uw problemen zouden staven.

Wat betreft bepaalde elementen in uw relaas legt u dan toevallig geen documenten neer wat betreft uw bewering te worden gezocht door de CID in juni 2024 wegens deelname aan protest in april 2023. Dat u trouwens meer dan één jaar na deelname aan die manifestatie zou worden gezocht door de Sri Lankaanse overheid terwijl u überhaupt slechts één dag deelnam omdat uw vissersorganisatie om deelname werd gevraagd (terwijl de manifestaties zelf lang duurden), doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid. U zegt dat men u pas in juni 2024 zou hebben geïdentificeerd als deelnemer aan manifestaties in april 2023, maar dat komt weinig aannemelijk over. In elk geval blijven uw beweerde problemen met de CID in juni 2024 niet gestaafd.

Gezien de ongeloofwaardigheid van uw relaas kan u de vluchtelingenstatus niet worden toegekend.

Volledigheidshalve en voor zover u werkelijk de Sri Lankaanse nationaliteit heeft wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeert om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Meerdere geraadpleegde bronnen stelden dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils. In 2022 werden verschillende versies voor een grondwetswijziging voorgelegd aan het parlement. Vooralsnog blijft amendement 20A van kracht.

Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde "stop and watch lists". Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht worden door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden.

Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Sri Lankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Sri Lankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA).

De Sri Lankaanse autoriteiten zijn ook nog steeds op zoek naar personen waarvan ze vermoeden dat ze een gevaar zouden kunnen betekenen voor de eenheid van het land of een eventuele terugkeer van het gewelddadig Tamilseparatisme. Personen die fondsen verzamelen voor de LTTE; solide banden hebben met invloedrijke LTTEprofielen in de diaspora; en/of over organisatorische kwaliteiten beschikken blijven de negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten opwekken.

Ingevolge de sociale en politieke omwentelingen die eind 2021 van start gingen, richten de autoriteiten hun aandacht momenteel in de eerste plaats op burgermaatschappijactivisten, journalisten, studenten, demonstranten en religieuze leiders die de algemene socio-economische toestand aan de kaak stellen. In deze context worden personen die bij terugkeer gedetineerd worden omdat ze op een stop and watch list staan, voor zover ze niet betrokken zijn bij de anti-regeringsprotesten van 2022, stelselmatig na korte tijd detentie op borg vrijgelaten. Wanneer zo'n vrijgelaten terugkeerder ervan verdacht wordt banden te onderhouden met de LTTE zal hij (of zij) nadien in zijn woonplaats wel nog verder gemonitord worden door de veiligheidsdiensten. Deze monitoring duurt minstens 24 maanden en verloopt grondig maar er is hierbij geen sprake meer van (white van-) verdwijningen en ook niet van andere, ernstige mensenrechtenschendingen.

De laatste jaren zijn er geen terugkeerders (van gelijk welke etnie) meer gearresteerd op basis van de PTA, noch op de luchthaven, noch in een tweede fase.

Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.

Hierbij dient aansluitend te worden opgemerkt dat er in uw hoofde werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt Sri Lanka op illegale wijze te hebben verlaten, dan wel hierbij gebruik zou hebben gemaakt van (ver)vals(t)e documenten. U zegt zelf dat u met uw eigen paspoort Sri Lanka verliet.

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer gevisieerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te worden dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

U maakt geen gewag van banden te hebben met de LTTE. Aldus acht het CGVS, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u indien u werkelijk de Sri Lankaanse nationaliteit heeft.

Gelet op het gegeven dat u zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming op geen andere motieven baseert dan deze van uw asielrelaas, kan u daarenboven, gezien het ongeloofwaardig van uw verzoek om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, sub a en b van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet rechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de materiële motiveringsplicht en van “*de algemene rechtsmiddelen der zorgvuldigheid (o.m. het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel)*”.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partij de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in haar hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

2.2.3. De Raad wijst er vooreerst op dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.4. Bij terugkeer naar Sri Lanka vreest verzoekende partij de Sri Lankaanse overheid, meer bepaald de CID (*Criminal Investigation Department*) die haar zouden zoeken (notities CGVS, p. 17). Zij verklaart dat zij in april 2023 deelnam aan een manifestatie tegen de bouw van een Boeddhistische tempel waardoor de CID haar kwam zoeken in juni 2024 en tweemaal naar haar huis kwam (notities CGVS, p. 17). Verder maakt zij nog gewag van een arrestatie op 29 december 2023 nadat zij een discussie had over krabben met mensen van de CID. Zij werd valselijk beschuldigd, veertien dagen vastgehouden en uiteindelijk vrijgelaten nadat zij schuld bekende en een boete betaalde 50.000 roepies (notities CGVS, p. 5-6 en 15-16). Daarnaast ondervond zij ook problemen nadat zij te zien was in een video betreffende een manifestatie van vissers (begin maart 2024) waarin de betrokken minister verantwoordelijk geacht werd voor de problemen van de vissers. Zij zou omwille hiervan zijn aangevallen door supporters van de EPDP (*Eelam People's Democratic Party*) waarna zij enkele dagen in het ziekenhuis moest worden opgenomen. Zij diende klacht in tegen haar aanvallers doch trok haar klacht weer in na bedreigingen (notities CGVS, p. 11-13). Ten slotte stelt zij ook problemen te hebben gekend met de Zeemacht (*Navy*) die de grond gebruikte die zij in 2016 erfde van haar vader. In 2019 zou zij door hen zijn aangevallen toen zij een huis wilde bouwen op dit stuk grond (notities CGVS, p. 10-11; vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Omwille van haar problemen verliet verzoekende partij op 3 juli 2024 Sri Lanka (notities CGVS, p. 3).

2.2.5. In navolging van de commissaris-generaal, oordeelt de Raad evenwel dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan het asielrelaas van verzoekende partij en in het bijzonder de door haar voorgehouden problemen met de CID/Sri Lankaanse overheid.

Zoals ook wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, wijst de Raad er vooreerst op dat verzoekende partij in augustus 2023 nog legaal met haar familie naar India reisde waar zij een maand verbleef en vervolgens terugkeerde naar Sri Lanka (notities CGVS, p. 9). Hieruit komt dan ook duidelijk naar voren dat verzoekende partij in augustus 2023 niet actief werd gezocht door de Sri Lankaanse overheid en dat derhalve haar beweerdde problemen van vóór augustus 2023, namelijk haar problemen met de Navy inzake de grond waarvan zij eigenaar is, niet geloofwaardig zijn dan wel minstens niet dermate ernstig kunnen worden geacht dat ze haar terugkeer naar Sri Lanka in de weg zouden staan.

Vervolgens duidt de Raad erop dat het gegeven dat verzoekende partij in augustus 2023 nog probleemloos en op legale wijze terugkeerde naar Sri Lanka tevens afbreuk doet aan haar vrees en problemen wegens haar deelname aan een protest in april 2023 tegen de bouw van een Boeddhistische tempel. Verzoekende partij stelt dat de CID haar pas in juni 2024 zou hebben geïdentificeerd als deelnemer aan de manifestaties in april 2023 (notities CGVS, p. 18), hetgeen echter niet kan overtuigen nu zij niet de minste concrete verklaring biedt waarom de CID haar dan meer dan een jaar later uiteindelijk toch nog heeft kunnen identificeren als deelnemer aan de manifestatie (notities CGVS, p. 17-18). Evenmin acht de Raad het plausibel dat de CID verzoekende partij in juni 2024, *i.e.* meer dan één jaar na de deelname aan die manifestatie, plots zou zoeken, terwijl zij slechts één dag deelnam omdat haar vissersorganisatie om deelname werd gevraagd en de manifestaties zelf lang duurden (notities CGVS, p. 18).

Ook aan de door haar voorgehouden arrestatie eind 2023 kan geen enkel geloof worden gehecht nu zij hieromtrent tegenstrijdige verklaringen aflegt. In de bestreden beslissing wordt in dit verband immers volgende pertinente vaststelling gedaan: *“U verklaarde in de vragenlijst van het CGVS (zie vragenlijst p. 1) dat u gearresteerd werd op 20 december 2023, terwijl u op het CGVS verklaarde te zijn gearresteerd op 29 december 2023 na een incident op 27 december 2023 (zie NPO p.15).”* In alle redelijkheid mag van verzoekende partij worden verwacht dat zij consistente verklaringen kan afleggen over wanneer haar arrestatie en het incident dat hiertoe aanleiding gaf plaatsvonden. In tegenstelling tot wat verzoekende partij meent in het verzoekschrift, betreft dit geenszins een *“kleine vergissing”* doch wel een flagrante tegenstrijdigheid inzake een essentieel element van haar asielrelaas. Waar zij deze *“vergissing”* nog lijkt toe te schrijven aan de lange duur van het persoonlijk onderhoud voor het Commissariaat-generaal, en aldus lijkt te stellen aldaar een foute datum van haar arrestatie te hebben opgegeven, acht de Raad het evenwel opvallend dat verzoekende partij anderzijds in haar verzoekschrift bij de *“uiteenzetting van de feiten”* wederom voorhoudt gearresteerd te zijn op 29 december 2023, *i.e.* de datum die zij opgaf tijdens haar persoonlijk onderhoud voor het Commissariaat-generaal en waarvan zij elders in haar verzoekschrift lijkt te stellen dat deze niet correct is. Zij het tevens benadrukt dat verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud voor het Commissariaat-generaal meermaals verklaarde en bevestigde dat zij op 29 december 2023 gearresteerd werd (notities CGVS, p. 5 en 15). Verzoekende partij maakt dan ook geenszins aannemelijk dat deze vastgestelde tegenstrijdigheid te wijten zou zijn aan een loutere vergissing. Ook haar verwijzing naar haar beperkte scholing is niet van aard om deze tegenstrijdigheid inzake een essentieel element van haar asielrelaas te verschonen. Waar zij nog lijkt te stellen dat zij door de traumatische gebeurtenissen zich niet exact alles kan herinneren, bemerkt de Raad dat verzoekende partij zowel bij de Dienst Vreemdelingenzaken als tijdens haar persoonlijk onderhoud telkens zeer concreet een welbepaalde datum opgaf waarop zij werd gearresteerd. Het is dan ook niet ernstig dat zij thans *post factum* beweert dat zij zich bepaalde zaken niet meer goed herinnert. Evenmin legt zij enig medisch attest neer waaruit kan blijken dat zij omwille van geheugenproblemen, al dan niet ten gevolge van traumatische ervaringen, niet in staat is een coherent en consistent relaas naar voor te brengen.

Verder worden haar beweerdde vrees voor de CID en de problemen die zij met hen zou hebben gekend verder ondergraven door de vaststelling dat zij nauwelijks enige kennis heeft over de CID. Door verwerende partij wordt desbetreffend dienstig op het volgende gewezen: *“U zegt dat de CID u actief is komen zoeken bij u in juni 2024. Ook de verschillende documenten die u voorlegt verwijzen naar de CID. Maar u weet zelf niet wat de CID is (zie NPO p. 8). U weet vaag dat het om ‘intelligence’ gaat, maar u zegt dat iedereen zo’n dienst heeft en weet niet tot welk Ministerie ze uiteindelijk behoren. Dit is niet aannemelijk voor iemand die beweert meerdere concrete problemen te hebben gekend met die dienst.”* Dat verzoekende partij zich klaarblijkelijk niet verder heeft geïnformeerd over deze dienst waarmee zij nochtans meermaals concrete problemen kende, kan niet ernstig worden genoemd. In alle redelijkheid mag worden verwacht dat verzoekende partij zich hieromtrent zou hebben ingelicht, nu dergelijke informatie haar zou toelaten een correcte inschatting te maken van haar situatie. In haar verzoekschrift tracht verzoekende partij haar gebrekkige kennis over de CID te verklaren door haar beperkte kennis van het Engels, haar beperkte opleidingsniveau en haar maatschappelijke achtergrond, doch de Raad wijst erop dat deze elementen geen afbreuk doen aan het gegeven dat van haar mag worden verwacht dat zij zich verder zou hebben geïnformeerd over deze dienst indien zij daadwerkelijk meermaals met hen problemen kende. De Raad ziet evenmin in hoe haar beperkte kennis van het Engels zou kunnen verklaren waarom zij niet precies weet wat de CID is nu zij dergelijke kennis ook kan vergaren in haar eigen taal (Tamil).

Ten slotte wordt haar bewering door de CID te worden gezocht finaal onderuitgehaald door de vaststelling dat zij Sri Lanka in juli 2024 per vliegtuig met haar eigen paspoort verliet. De Raad acht het samen met verwerende partij geenszins plausibel dat verzoekende partij dergelijk risico zou nemen om onder haar eigen naam en met haar eigen paspoort Sri Lanka te verlaten indien zij daadwerkelijk door de CID zou worden gezocht. Door in haar verzoekschrift louter te erkennen dat zij een risico nam en hieromtrent op te merken dat zij *“hoopte/gokte op het feit dat de Srilankaanse autoriteiten hem nog niet nationaal zouden hebben geseind na zijn recente verblijf in de gevangenis”*, doet zij geenszins afbreuk aan de vaststelling dat haar vertrek uit Sri Lanka met haar eigen paspoort, en dit via een streng gecontroleerde omgeving als een luchthaven, niet te verenigen valt met haar bewering gezocht te worden door de CID. Dat zij een dermate groot risico zou nemen en niet gezocht heeft naar alternatieve, minder risicovolle manieren om het land te ontvluchten, ondergraaft op ernstige wijze de door haar beweerde vrees. Dit geldt des te meer nu zij beweert dat de CID in juni 2024 nog tweemaal bij haar thuis zou zijn langsgekomen op zoek naar haar wegens haar deelname aan een manifestatie in april 2023. In dergelijke omstandigheden kan men dan ook sterk vermoeden dat de CID reeds maatregelen zou hebben getroffen teneinde te voorkomen dat zij het land zou ontvluchten en haar reeds zou hebben geseind. Het is geenszins plausibel dat verzoekende partij in zulke context haar land zou verlaten per vliegtuig en met haar eigen paspoort, en zich zodoende zou blootstellen aan het risico om op de luchthaven te worden gevat.

2.2.6. Wat betreft nog de kritiek in het verzoekschrift dat verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud niet geconfronteerd werd met de tegenstrijdigheid in haar verklaringen omtrent de datum van haar arrestatie, wijst de Raad op wat volgt.

Artikel 17, § 2, van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen luidt als volgt: *“Indien de ambtenaar tijdens het gehoor tegenstrijdigheden vaststelt in de verklaringen van de asielzoeker of vaststelt dat er relevante elementen ter staving van de asielaanvraag ontbreken, stelt hij de asielzoeker in de loop van het gehoor in de gelegenheid om hier uitleg over te geven.”*

De toelichting bij het koninklijk besluit van 27 juni 2018 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stelt: *“Alleen de tegenstrijdigheden die de ambtenaar tijdens het gehoor zelf vaststelt dienen aan de asielzoeker voorgelegd te worden zodat hij de kans krijgt zijn verklaringen te verduidelijken.*

Het vaststellen van tegenstrijdigheden tijdens het gehoor zelf is echter niet steeds mogelijk. De ambtenaar is daarom niet verplicht om de asielzoeker op te roepen voor een nieuw gehoor ten einde hem te confronteren met tegenstrijdigheden die slechts later aan het licht zijn gekomen.

De ambtenaar dient de asielzoeker eveneens in de gelegenheid te stellen om een bevredigende verklaring te geven omtrent het ontbreken van relevante elementen ter staving van zijn asielaanvraag. De ambtenaar draagt slechts de verplichting om de asielzoeker te confronteren met het gegeven dat er relevante elementen ontbreken, wanneer hij dit tijdens het gehoor vaststelt. Voor wat er begrepen dient te worden onder “relevant element”, kan er verwezen worden naar de toelichting bij artikel 48/6 van de wet.

Dit artikel belet de Commissaris-generaal overigens niet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid of op grond van de vaststelling dat een relevant element ter staving van de aanvraag ontbreekt en waarmee de asielzoeker niet geconfronteerd werd.” (Verslag aan de Koning, B.S. 11 juli 2018, p. 55418-55419).

De Raad merkt bovendien nog op dat verzoekende partij de gelegenheid heeft om bij de Raad de nodige toelichting te verstrekken met betrekking tot de door de commissaris-generaal aangehaalde tegenstrijdigheid in haar verklaringen, maar, zo blijkt uit wat voorafgaat, *in casu* niet overtuigt.

2.2.7. De door verzoekende partij bijgebrachte documenten (administratief dossier, stuk 5, map documenten) volstaan verder niet om de door verzoekende partij voorgehouden problemen aan te tonen.

In de bestreden beslissing wordt er dienaangaande immers terecht op gewezen dat aan deze stukken geen enkele bewijswaarde met betrekking tot haar asielrelaas kan worden toegekend nu:

- (i) alle stukken die zij voorlegt enkel kopieën betreffen die door mogelijks knip- en plakwerk een beperkte bewijswaarde hebben;
- (ii) uit informatie toegevoegd aan het dossier blijkt dat documenten in Sri Lanka eenvoudig te verkrijgen zijn via corruptie of door ze te laten namaken;
- (iii) de brief van een parlamentslid waarin gesteld wordt dat zij deelnam aan ‘political activities’ en ‘protest marches’ enkel concreet verwijst naar een protest tegen de bouw van een Boeddhistische tempel doch nergens haar arrestatie in december 2023 en/of de in maart 2024 betaalde boete vermeldt;
- (iv) de brief van haar vrouw geen objectieve bewijswaarde heeft en bovendien vreemd genoeg in het Engels werd opgesteld, *i.e.* een taal die verzoekende partij niet kent, en voorts evenmin de arrestatie in december 2023 en/of de boete vermeldt;
- (v) de handgeschreven bevestiging van de brief van haar vrouw door het dorpshoofd evenmin enige objectieve bewijswaarde heeft;
- (vi) ook aan de brief van de kerkgemeenschap geen objectieve bewijswaarde kan worden toegekend;

(vii) de neergelegde krantenartikelen van april 2023 over de manifestatie waaraan zij deelnam noch haar naam, noch haar foto vermelden, waardoor deze niet van aard zijn haar deelname te staven;

(viii) de brief van haar advocaat vreemde elementen bevat nu er steeds naar verzoekende partij verwezen wordt als “*Mr. J. J. C. (...)*” om dan plots te schrijven “*my husband Mr. J. J. C. (...)*” en het voorts niet aannemelijk is dat haar advocaat haar zou aanraden om niet terug te keren wegens een nakende arrestatie nu verzoekende partij nergens stukken voorlegt die aangeven dat zij nog actief wordt gezocht en zij Sri Lanka met haar eigen paspoort verliet;

(ix) zij verder een bewijs neerlegt van een betaling van 50.000 roepies met een verwijzing naar een arrestnummer, doch het arrest zelf niet voorlegt, waardoor de reden van het opleggen van een boete niet achterhaald kan worden;

(x) inzake de video die zij bijbrengt via een link naar YouTube, waarop zij inderdaad te zien is, vastgesteld moet worden dat (a) hierop enkele mensen te zien zijn maar de precieze omvang niet te zien is, (b) uit deze link niet kan worden opgemaakt op welke mediakanalen deze video is verschenen of wat de reacties daarop waren, (c) verzoekende partij geen andere mediastukken of krantenartikelen neerlegt die deze manifestatie verder kaderen, en (d) zij geen stukken bijbrengt ter staving van de aanval na deze manifestatie en de klacht die zij indiende (en vervolgens weer introk) nu de door haar bijgebrachte medische stukken van eind maart en begin april 2024 enkel verwijzen naar een ‘*assault*’ zonder dat wordt aangegeven wie haar heeft aangevallen, laat staan dat de reden van de aanval is vermeld of kan worden bewezen met deze stukken;

(xi) de kopieën van een paspoortpagina, geboorteaktes, huwelijksakte en eigendomsakte geen bewijswaarde hebben met betrekking tot haar asielrelaas;

(xii) de kopieën van medische stukken van de miskraam van haar vrouw niet aantonen dat de miskraam gelinkt is aan een aanval van de Zeemacht, zoals verzoekende partij beweert;

(xiii) de kopie van de overlijdensakte op naam van haar broer geen bewijswaarde heeft met betrekking tot haar asielrelaas, nu verzoekende partij zelf niet zeker is van de reden waarom hij gedood zou zijn; en,

(xiv) wat betreft nog de per e-mail bijgebrachte algemene informatie over Sri Lanka, hieruit nergens blijkt dat deze artikels over haar specifieke situatie gaan en verzoekende partij heeft nagelaten om deze stukken toe te lichten, om aan te halen waarom zij specifiek deze stukken neerlegt of om te zeggen in welke vorm ze haar problemen zouden staven.

Verzoekende partij slaagt er niet in om voormelde bevindingen, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing, *in concreto* te weerleggen of te ontkrachten.

Inzake de brief van haar vrouw merkt zij op dat haar vrouw deze brief in het Engels opstelde omdat deze brief “*steeds bedoeld (was) om aangeweld te worden in een (toekomstige) asielprocedure*”, waarmee zij evenwel geen ander licht werpt op de vaststelling dat aan dit stuk niet de minste objectieve bewijswaarde kan worden toegekend. Het spreekt voor zich dat aan een getuigenis komende van haar eigen vrouw, waarvan verzoekende partij bovendien uitdrukkelijk aangeeft dat deze werd opgesteld om te worden gebruikt in een (toekomstige) asielprocedure, geen objectief karakter kan worden toegekend. In tegenstelling tot wat verzoekende partij lijkt te menen, kan ook aan de handgeschreven bevestiging van de brief van haar vrouw door het dorpshoofd en de brief van de kerkgemeenschap, dewelke bovendien een sterk gesolliciteerd karakter vertonen nu deze werden opgesteld na haar vertrek uit Sri Lanka en duidelijk ten behoeve van haar verzoek om internationale bescherming, geen enkele objectieve bewijswaarde worden toegekend.

Waar verzoekende partij voorts betoogt dat de door haar bijgebrachte medische stukken stroken met haar verklaringen over de problemen die zij heeft gehad in haar thuisland, volgt de Raad de commissaris-generaal evenwel in zijn conclusie dat deze stukken niet volstaan om de door haar beweerde aanval omwille van haar deelname aan een manifestatie begin maart 2024 aan te tonen. Zoals reeds dienstig bemerkt in de bestreden beslissing, wordt in deze medische stukken enkel verwezen naar een ‘*assault*’ doch zonder dat wordt aangegeven wie haar heeft aangevallen en/of wat de reden was van de aanval. Deze stukken tonen dan ook op geen enkele wijze de door verzoekende partij beweerde omstandigheden waarin zij zou zijn aangevallen aan.

Wat betreft nog haar betoog dat verwerende partij niet kan volstaan met een loutere algemene verwijzing naar de corruptie in Sri Lanka om te besluiten dat de door haar bijgebrachte documenten vals zijn en bijgevolg niet in overweging genomen dienen te worden, duidt de Raad er evenwel op dat dit betoog feitelijke grondslag mist nu nergens in de bestreden beslissing gesteld wordt dat de documenten die verzoekende partij voorlegt vals zijn. Dient echter te worden benadrukt dat aan voorgelegde documenten niet alleen bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond, doch de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad kunnen ook om andere redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren. *In casu* kan aan de bijgebrachte documenten geen enkele bewijswaarde worden toegekend omdat (i) het slechts kopieën betreffen dewelke eenvoudig door knip- en plakwerk nagemaakt en vervalst kunnen worden en (ii) dergelijke Sri Lankaanse documenten hoe dan ook een zeer geringe bewijswaarde hebben

gelet op de informatie in het administratief dossier waaruit blijkt dat documenten in Sri Lanka eenvoudig te verkrijgen zijn via corruptie of door ze te laten namaken (administratief dossier, stuk 6 map landeninformatie, deel 1). Bovendien worden in de bestreden beslissing nog verschillende terechte inhoudelijke vaststellingen gedaan waaruit blijkt dat de neergelegde documenten niet van aard zijn de door verzoekende partij voorgehouden problemen aan te tonen. Verzoekende partij slaagt er niet in hierop een ander licht te werpen.

2.2.8. Gelet op wat voorafgaat, volgt de Raad de commissaris-generaal in zijn conclusie dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan het door verzoekende partij voorgehouden vluchtrelaas en haar bewering te worden gezocht door de Sri Lankaanse overheid.

2.2.9. Verder duidt de Raad er nog op dat omtrent haar terugkeer naar Sri Lanka en haar profiel van Tamil uit Sri Lanka *an sich* in de bestreden beslissing nog op goede gronden op het volgende wordt gewezen: *“Volledigheidshalve en voor zover u werkelijk de Sri Lankaanse nationaliteit heeft wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: “Situatie bij terugkeer van Tamils” van 13 september 2022) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeert om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Meerdere geraadpleegde bronnen stelden dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils. In 2022 werden verschillende versies voor een grondwetswijziging voorgelegd aan het parlement. Vooralsnog blijft amendement 20A van kracht.*

Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde “stop and watch lists”. Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht worden door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden.

Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Sri Lankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Sri Lankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA).

De Sri Lankaanse autoriteiten zijn ook nog steeds op zoek naar personen waarvan ze vermoeden dat ze een gevaar zouden kunnen betekenen voor de eenheid van het land of een eventuele terugkeer van het gewelddadig Tamilseparatisme. Personen die fondsen verzamelen voor de LTTE; solide banden hebben met invloedrijke LTTEprofielen in de diaspora; en/of over organisatorische kwaliteiten beschikken blijven de negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten opwekken.

Ingevolge de sociale en politieke omwentelingen die eind 2021 van start gingen, richten de autoriteiten hun aandacht momenteel in de eerste plaats op burgermaatschappijactivisten, journalisten, studenten, demonstranten en religieuze leiders die de algemene socio-economische toestand aan de kaak stellen. In deze context worden personen die bij terugkeer gedetineerd worden omdat ze op een stop and watch list staan, voor zover ze niet betrokken zijn bij de anti-regeringsprotesten van 2022, stelselmatig na korte tijd detentie op borg vrijgelaten. Wanneer zo'n vrijgelaten terugkeerder ervan verdacht wordt banden te onderhouden met de LTTE zal hij (of zij) nadien in zijn woonplaats wel nog verder gemonitord worden door de veiligheidsdiensten. Deze monitoring duurt minstens 24 maanden en verloopt grondig maar er is hierbij geen sprake meer van (white van-) verdwijningen en ook niet van andere, ernstige mensenrechtenschendingen. De laatste jaren zijn er geen terugkeerders (van gelijk welke etnie) meer gearresteerd op basis van de PTA, noch op de luchthaven, noch in een tweede fase.

Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid.

Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.

Hierbij dient aansluitend te worden opgemerkt dat er in uw hoofde werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt Sri Lanka op illegale wijze te hebben verlaten, dan wel hierbij gebruik zou hebben gemaakt van (ver)vals(t)e documenten. U zegt zelf dat u met uw eigen paspoort Sri Lanka verliet.

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer geïsoleerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

U maakt geen gewag van banden te hebben met de LTTE. Aldus acht het CGVS, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u indien u werkelijk de Sri Lankaanse nationaliteit heeft." Door verzoekende partij worden geen concrete elementen bijgebracht die deze vaststelling in een ander daglicht plaatsen.

2.2.10. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift opwerpt dat bij twijfel aan verzoekende partij het voordeel van de twijfel dient te worden gegeven, stelt de Raad vast dat uit de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat het relaas nauwgezet werd geanalyseerd teneinde te kunnen oordelen of de voorgehouden feiten op waarheid berusten. Verwerende partij concludeerde om bovenstaande redenen terecht dat het asielrelaas in kwestie een ongeloofwaardig karakter kent waardoor enige twijfel niet aan de orde is.

2.2.11. Uit wat voortvloeit, dient te worden vastgesteld dat aan het relaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.12. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voortvloeit is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat voortvloeit uit het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Sri Lanka een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.13. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 5 en 6), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud in het transitcentrum Caricole d.d. 6 augustus 2024 (via videoconferentie) de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Tamil en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.14. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat het asielrelaas van verzoekende partij niet als geloofwaardig kan worden beschouwd, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding

staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.15. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien september tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT